

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thomæ A Kempis Canonici Regularis Ord. S. Augustini De Imitatione Christi Libri Quatuor

Thomas <von Kempen>

Coloniæ, 1723

XLVII. Quòd omnia gravia pro æterna vita sunt toleranda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45773)

CAPUT XLVII.

*Quòd omnia gravia pro aeterna vita
sunt toleranda.*

1. **F**illi, non te frangant labores,
quos assumpsisti propter me,
nec tribulationes te dejiciant usque-
quaque; sed mea promissio in omni
eventu te roboret & consoletur.

Ego sufficiens sum ad reddendum
supra omnem modum & mensu-
ram.

Non diu hìc laborabis, nec sem-
per gravaberis doloribus.

Expecta paulisper, & videbis ce-
lerem finem malorum.

Veniet una hora, quando cessa-
bit omnis labor & tumultus.

Modicum est & breve, omne
quod transit cum tempore.

2. Age quod agis: fideliter labora
in vinea mea, ego ero merces tua.

Scribe, lege, canta, geme, tace,
ora, sustine viriliter contraria: di-
gna est his omnibus & majoribus
præliis vita aeterna.

Veniet pax in die una, quæ nota est Domino: & erit non dies neque nox, hujus scilicet temporis, sed lux perpetua, claritas infinita, pax firma, & requies secura.

Non dices tunc: Quis me liberabit de corpore mortis hujus? Neque clamabis: Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est! quoniam præcipitabitur mors, & salus erit indefectiva, anxietas nulla, jucunditas beata, societas dulcis & decora.

3. Osi vidisses Sanctorum in cælo coronas perpetuas, quantâ quoque nunc exultant gloriâ, qui huic mundo olim contemptibiles, & quasi vita ipsa indigni putabantur! profectò te statim humiliare usque ad terram, & affectares potius omnibus subesse, quàm uni præesse.

Nec hujus vitæ lætos dies concupisceres, sed magis pro Deo tribulari gauderes, & pro nihilo inter homines computari, maximum lucrum duceres.

4. O si tibi hæc saperent, & profundè ad cor transfirent, quomodo auderes vel semel conqueri?

Nonne pro vita æterna, cuncta laboriosa sunt toleranda?

Non est parvum quid perdere aut lucrari regnum Dei.

Leva igitur faciem tuam in cælum. Ecce ego, & omnes Sancti mei mecum, qui in hoc sæculo magnum habuere certamen, modò gaudent, modò consolantur, modò securi sunt, modò requiescunt,

& sine fine mecum in regno

Patris mei permanebunt.

C A P U T XLVIII.

De die æternitatis, & hujus vite angustis.

1. **O** Supernæ civitatis mansio
beatissima! O dies æternitatis
clarissima, quam nox non obscurat,
sed summa veritas semper irradiat;
dies semper læta, semper segura: &
nunquam statum mutans in con-
traria!

P 3

3. O